

3. 12. 2016 19:30 Krefeld, Nemecko

„Preto aj my, keď máme taký veľký oblak svedkov okolo seba, zložme každé bremeno a ľahko obkľučujúci hriech a tak s trpezlivosťou bežme pred nami ležiaci beh o závod hľadiac ta na Veľvodu viery a dokonávateľa Ježiša, ktorý miesto radosti, ktorá ležala pred ním, strpel kríž opovrhnutí hanbou a posadil sa po pravici trónu Božieho. Lebo povážte toho, ktorý strpel od hriešnikov také seba protirečenie, aby ste umdlievajúc neustali vo svojich dušiach.“
[Židom 12:1]

Chorí boli uzdravení a všetci, ktorí boli trápení nepriateľom, boli slobodní. Schádzame sa vo viere v dokonalé dielo spásy na Golgote. Náš Pán zvolal: „Dokonané je!“ [Jn 19:30] Krv Novej zmluvy tiekla a my sme boli vykúpení a smieme byť vlastníctvom Pána.

Obzvlášť všetkým, ktorí sú tu dnes po prvýkrát: Boh vám požehnaj mimoriadnym spôsobom. Aj všetci, ktorí pricestovali zďaleka z Afriky: Boh vám požehnaj mimoriadnym spôsobom – či už z Kinshasy alebo z iných miest. Boh Pán všetkých požehnaj. Aj našich drahých súrodencov z Iránu, Boh vás požehnaj z bohatstva Svojej milosti.

[pozdravy]

Sme vďační. Nech bratia vedia, že sme s nimi a Pánom spojení a že sa úprimne radujeme so všetkými, ktorí nesú Slovo Pána a podávajú ďalej to, čo sme od Pána obdržali.

Hľadám údaje o tom, koľkí boli pripojení na prenos z Guadeloupe – bolo to zo 47 krajín. Sme jednoducho zo srdca vďační aj za prenos. Predstavte si: v Karibiku! Pre nás je pochopiteľné, že všetko funguje, ale ak ste uprostred Atlantiku – naľavo môžeme hľadiť na Kubu a napravo na Miami a bratia sú vybavení tak, aby všetci po celom svete mohli počuť. Bol som skutočne premožený. Máme jedinečne dobrú správu o tom, čo Boh vykonal. Najprv sme boli v trojici v Pakistane – brat Michael hore prekladá, kde je ten druhý brat, ktorý bol s nami v Pakistane? Povstaň. Boh ti požehnaj. Skutočne sme mocným spôsobom prežili Božiu prítomnosť. Musíme si to predstaviť – je to moslimská republika, v ktorej je len 2,5 % kresťanov a 3 000 sa zhromaždilo, aby počuli Slovo

Pánovo. A jeden muž s vysokým postavením vo vláde nás privítal a všetci príslušníci v uniformách zaujali svoje miesta v sále a na konci prišli všetci k východu a podali mi ruku a dvaja či traja ma chceli objať. Slovo Pánovo bolo skutočne také mocné a náš brat mocne prekladal. Musíme a smieme jednoducho povedať: To, čo zvestujeme, je predsa Božie Slovo! A to môžeme s Božou autoritou podávať ďalej, pretože Boh predsa stojí za Svojím Slovom a naplňa všetko, čo zaslúbil. Sme skutočne vďační.

Prišli aj bratia z rôznych miest, nielen aby počuli Slovo, ale aj aby sa zúčastnili mimoriadnych zhromaždení bratov, v ktorých boli zodpovedané všetky otázky – o Zjavení 10 a o všetkom, na čo sa pýtali. A Pán to viedol tak, že všetci bratia, bez ohľadu na to, v akom smere predtým putovali, mi na konci podali ruku, objali ma a ďakovali Bohu za jasnosť Božieho Slova. Každá otázka mohla byť zodpovedaná Svätým Písmom. A potom sme mali ešte jedno posledné zhromaždenie v Lahore v Pakistane. Je jednoducho pramocné, ako Boh celý čas od roku 1972 požehnal a vo všetkých mestách na všetkých miestach volal Svoj ľud. Nášmu Bohu buď česť. Tak predsa znie zaslúbenie, ktoré dal Boh Abrahámovi: „*a v tvojom semene budú požehnané všetky národy zeme...*“ [1M 22:18] A tak sa to skutočne deje pred našimi očami. Náš brat z televízie nám povedal, že doteraz boli kázania vysielané raz týždenne na 56 staniciach, a teraz nám sľúbil, že to bude až 70 staníc, aby Božia zvesť dosiahla všetky národy v regióne. Sme Bohu zo srdca vďační.

Po návrate som cestoval najprv do Paríža a potom do Guadeloupe. Časový rozdiel bol dohromady 9 hodín. Lahore je 4 hodiny popredu, Guadeloupe 5 hodín pozadu. Bolo prirodzene ťažké v tak krátkom čase všetko zvládnuť, ale Boh daroval milosť nad milosť. Aj tam v Guadeloupe vzíde ovocie pre večnosť. Dúfam, že to prežívate spolu so mnou: Je to posledná zvesť, posledné volanie, žiadny fanatizmus! Nič také! Nie! Božie zaslúbené Slovo pre tento čas.

Povedzme to úplne zreteľne. Boh daroval od reformácie jed- no prebudenie za druhým a v každom z nich to šlo hlbšie do Pís- ma. Metodistické prebudenie bolo v Písme založené hlbšie ako

baptistické, potom prišlo menonitské a letničné prebudenie – Boh všetko tak viedol a teraz žijeme v poslednom úseku pred návratom Pána.

Ako spievali speváci – „*zaznie trúba*“ – aké je nádherné, že môžeme ísť do Slova – 1. Tesaloničanom 4:16 – keď sa Pán vráti, tak zaznie jedna trúba, totiž trúba Božia, ale v Zjavení je reč o siedmich trúbach a to musíme jednoducho biblicky usporiadať a zaradiť tam, kam to patrí.

Zhrňme to, bratia a sestry: Pán daroval milosť a neposlal Svojho proroka, aby založil nové náboženstvo alebo nový smer viery, ale aby pravých veriacich priviedol späť ku Bohu a ku Slovu. Toto je ten najdôležitejší časový úsek v celých spásnych dejinách počas 2 000 rokov, ktoré máme za nami. Môžeme Pánu stále znovu zo srdca ďakovať, že sme od Pána samého dostali napojenie.

Brat Gilbert, ktorý sedí tu vpredu, prišiel dnes do kancelárie a povedal: „Ty máš dnes mimoriadny deň, je predsa 3. december.“ Povedal som: „Čo za mimoriadny deň?“ „Tretieho decembra 1962 si bol predsa s bratom Branhamom...“ a pripomenul mi, čo sa vtedy 3. 12. 1962 stalo, keď brat Branham v anglickom jazyku presne zopakoval to, čo mi Pán povedal v nemeckom jazyku. On mi povedal: „Brat Frank, ty si zle pochopil. Myslel si si, že príde prirodzený hlad a uskladnil si pozemský pokrm. Boh pošle hlad počuť Slovo a pokrm, ktorý máš uskladniť, je Bohom zasľúbené Slovo pre tento čas a nachádza sa v kázaniach, ktoré sú zaznamenané na páskach.“ A potom ešte pridal: „Počkaj s rozdávaním, až kým neobdržíš zvyšok pokrmu.“

Bratia a sestry, pre vás to nemusí znamenať veľa, ale pre mňa... počuť Božie povolanie z povolaných úst proroka, počuť, že Pán skutočne osobne vyslovil povolanie... A potom mi Boží muž dal odpoveď – čo tým skutočne bolo myslené. Všetci, ktorí sú dnes tu z tých, ktorí boli v našom strede aj v roku 1962, vedia, že sme nakúpili a uskladnili všetky potraviny a potom som musel ísť za bratom Branhamom, aby som zistil, ako to má byť. Takže 3. 12. má pre mňa veľký význam a som Bohu Pánu skutočne zo srdca vďačný.

Len niekoľko poznámok k časovým udalostiam: Nebudeme sa nimi dlho zaoberať, ale vieme, že sa teraz deje všetko možné, kamkoľvek pozrieme – nielen prírodné katastrofy a všetko, čo sa na zemi deje – aj v politike, náboženstve. Z internetu: „Pápež František srdečne vo Vatikáne zdraví vedúcich moslimských duchovných“. Vidíme, že prišiel čas, v ktorom sa všetky náboženstvá zjednotili. Vidíme, že čas je tu.

Potom prirodzene aj vyhlásenie UNESCO, ktoré nás všetkých trápi: Oni vyhlásili, že Chrámová hora Židom nikdy nepatřila, ale že patř Palestínčanom a teraz bolo všetko postavené pod ich ochranu a Izrael vyhlásili za okupačnú mocnosť. Musíme jednoducho raz poznať, že všetky národy sú proti Izraelu, ale Boh je s Izraelom a dokoná Svoje dielo.

Mohli by sme čítať mnohé veci, ale sme tu, aby sme preberali Slovo a prosili Pána o to, aby Svoje dielo s Cirkvou dokonal a potom sme boli spoločne vzatí do slávy. Čo sa týka Jeruzalema a Chrámovej hory... Jeruzalem je v spojení s izraelským národom v Biblii zmienený 780-krát. Chrámová hora je hora Moria, na ktorej Abrahám obetoval Izáka. Tá istá hora bola humnom Ornána Jebuzejského, ktoré Dávid kúpil za 600 šekelov zlata [1Par 21:25]. Ak čítame Bibliu a potom prejdeme k 1. Par. 22:1, tam Dávid hovorí: „*Toto je ten pravý dom Hospodina Boha...*“ A tam stál prvý aj druhý chrám a tam bude stáť na prapôvodnom základe aj tretí chrám. Vždy, keď čítam, že v tom čase bolo v Jeruzaleme zemetrasenie, tak myslím na to, čo sa stane na chrámovej hore Moria – keď potom príde zemetrasenie, tak budú už len odstránené sutiny a potom prišiel ten čas. Boh sa o všetko postaral, skutočne o všetko. Nemusíme sa tým zaoberať, ale prenechať to Bohu.

Viac nás bolí, ak ľudia napr. v tomto časopise zo Švajčiarska, ktorý nebudem menovať, píšú: „Šelma, Antikrist a smilnica“ A potom tento muž skutočne píše: „Falošný Mesiáš bude panovať ako Žid v Izraeli.“ To si musíme predstaviť! Časopis, ktorý je rozšírený v celej Európe! A na druhej strane dokonca: „Pretože Antikrist je druhá šelma zo zeme, bude kráľom v Izraeli.“ Takú vec musíme jednoducho odhodiť! A tu prichádzame k tomu bodu: Akí vďační musíme byť za to, že Boh poslal proroka, že hovoril

o Zjavení 13, o prvej a druhej šelme, že ho Boh mohol použiť, aby nám osvetlil prorocké Slovo a odovzdal nám ho, aby sme ho mohli zvestovať ďalej.

Bratia a sestry, sme jednoducho vďační za milosť, ktorú nám Boh daroval. Pochopte však, prosím, aj zodpovednosť, ktorá je s tým spojená: Krištáľovo jasne dávať ďalej to, čo Boh dal a zjavil prorokovi, a skutočne to z milosti usporiadať. Preto ďakujeme stále nanovo Pánu, že sme nenasledovali chytrácky vymysleným bájkam [2 Pt 1:16], ale skutočne zjavenému živému Božiemu Slovu a to nám bolo z milosti zjavené.

Niekde som taktiež povedal, že by sme dnes nemali žiadnu učiteľskú službu, ak by Boh neposlal prorockú službu. Prosím vás všetkých, keď nabudúce budete čítať Nový zákon, všimnite si, ako často sa apoštoli a evanjelisti vracali späť k tomu, čo bolo napísané v Starom zákone, a potom stojí napísané v Novom zákone: „*Aby sa naplnilo, čo Boh oznámil skrze proroka...*“ [Mt 4:14, 8:17, 12:17, 13:35, 21:4, 27:9, Sk 2:16 a iné] Boh skrze prorokov oznámil celý spásny plán, ale učiteľská služba potom všetky veci zaradiť tam, kam patria.

Z listu Židom sme čítali napomenutie, ktoré je adresované nám všetkým. Našou hlavnou témou je predsa návrat Ježiša Krista, nášho Pána. Vyvolanie a príprava Nevesty Baránka a tu stojí vo verši 2 [podľa nem. prekladu] :

„...hladiac ta na Ježiša, počiatok a dokonávateľa viery...“

Nie na okolnosti, nie na niekoho iného, ale uprieť náš pohľad na Spasiteľa! Ako spievali speváci: „Nesení na krídlach orla...“ Boh nás nesie! On dal zaslúbenie, že bude s nami po všetky dni až do konca sveta. Ďalej stojí:

„...ktorý pre odmenu radosti, ktorá Ho očakávala, strpel smrť na kríži a opovrhol potupou, potom sa však posadil po pravicu trónu Božieho.“

A potom prichádza Slovo adresované nám všetkým, ktorí musíme niesť potupu a prenasledovanie:

„Lebo myslíte na Toho, ktorý trpezlivo strpel od hriešnikov také Sebe protirečenie, aby ste ani vy nezoslabli a nestratili odvahu.“

To je predsa Slovo, ktoré je adresované priamo nám! Povedzte raz úprimne: Je nejaká iná cirkev, nejaký iný evanjelista alebo kazateľ zaznávaný alebo prenasledovaný? Nie. Toto Slovo je skutočne adresované nám, totiž, že máme hľadať na Toho, ktorý nás spasil, ale aj na cestu, ktorou musel ísť On. Opopvrhnutý, oplúty, bitý, osočovaný každým možným spôsobom! Učenie Písma a farizeji boli majstri v protirečení Pánu a tak je to i dnes. Učenie Písma sa rýchlo stávajú farizejmi. Oni si namýšľajú, že poznajú Písmo, prichádza pýcha a potom hľadajú na iných zhora. Kto skutočne našiel pred Bohom milosť, ten bude ponížený a ostane pod rukou Pána. Povedzme ešte raz:

„Lebo myslíte na Toho...“ Mysli na Neho ty i ja, na nášho Spasiteľa, *„...ktorý trpezlivo strpel od hriešnikov také Sebe protirečenie...“* – kdekoľvek Pán vystúpil, tam mu stále znova odporovali. On [podľa nich] neučinil nič dobre. A my máme myslieť na to, že On:

„...trpezlivo strpel od hriešnikov také Sebe protirečenie, aby ste ani vy nezoslabli a nestratili odvahu.“

Nech príde, čo chce! Vo verši 2 stojí napísané, že *„pre odmenu radosti“* – existuje biblické miesto v liste Filipanom o cene [odmene] radosti, ktorá nás očakáva. Filipanom 2:16 [podľa nem. prekladu]:

„Pevne sa držte Slova života mne na chválu v deň Kristov, pretože potom som nebežal nadarmo ani nadarmo nepracoval.“

Je aj iné miesto o radosti v 1. kapitole verš 10 [podľa nem. prekladu] :

„...aby ste boli schopní posúdiť, čo je v každom prípade správne, aby ste boli v deň Kristov čistí a bez úhony...“

Bratia a sestry, našou témou je návrat Ježiša Krista. Keď som tu sedel, čítal som v Zjavení 22. Pavol, Peter, Jakub a Ján hovorili o návrate Pána, ale v poslednej kapitole Zjavenia hovorí Pán sám. Zjavenie 22:6-7:

„A riekol mi: Tieto slová sú verné a pravdivé. A Pán Boh svätých (duchov) a prorokov poslal Svojho anjela, aby ukázal Svojim sluhom, čo sa musí stať naskore.“

Teraz to príde:

„A hľa, prídem skoro!”

Teraz hovorí Pán! *„A hľa, prídem skoro!”* Aké nádherné! Nie-
len apoštoli a proroci, ale tu v poslednej kapitole Pán sám hovorí:

„A hľa, prídem skoro! Blahoslavený, kto ostríha slová proroctva tejto knihy.“

Čo stojí v prvých troch veršoch Zjavenia 1, je tu v poslednej kapitole ešte raz zdôraznené:

„A hľa, prídem skoro! Blahoslavený, kto ostríha slová proroctva tejto knihy.“

Jednoducho mocné! Nie vykladá! Nie vykladá, ale kto Slová proroctva tejto knihy tak ostríha, ako boli napísané, a nič nepri-
dáva a neodníma. Aj vo verši 10:

„A riekol mi: Nezapečať Slov proroctva tejto knihy, lebo čas je blízko.“

A aj vo verši 12:

*„A hľa, prídem skoro a Moja odplata so Mnou, aby som od-
platil jednému každému podľa toho, aký bude jeho skutok. Ja som
Alfa i Omega, počiatok i koniec, prvý i posledný.“*

A potom je vo verši 14 vyslovené blahoslavenie:

*„Blahoslavení, ktorí (perú svoje rúcha a) činia Jeho prikáza-
nia, aby mali právo k drevu života a aby vošli bránami do mesta.“*

A potom stojí 15 verš, ktorí nečítame radi, ale musí byť číta-
ný – jedni vchádzajú do svätého mesta a tí druhí...

*„A vonku budú psi a čarodejníci a smilníci a vrahovia
a modlári a každý, kto má rád a činí lož.“*

Bratia a sestry, musíme sa skutočne pred Bohom skúšať a povedať: „Milovaný Pane, je môj život posvätený Tebe? Môžem s ním pred Bohom obstať?“ Musíme žiť skutočne každý deň tak, akoby to bol ten posledný. Nikto z nás nevie, kedy a ako budeme vzatí. Toľko však vieme: Tie, ktoré boli pripravené, vošli na sva-
dobnú hostinu a potom sa zavrú dvere [Mt 25:10].

Ešte raz vo verši 16:

„Ja, Ježiš, som poslal Svojho anjela, aby vám toto svedčil po zboroch. Ja som koreň a rod Dávidov, hviezda, jasná a ranná. A Duch a Nevesta hovoria: Prídi! A ten, kto počuje, nech povie: Prídi! A kto žízni, nech príde, a kto chce, nech berie vodu života zadarmo.“

A potom nasleduje ešte raz vážne napomenutie nič nepridávať ani neodnímať, aby nebol vzatý náš diel, ale aby sme z milosti dosiahli cieľ.

Buďte úprimní, bratia a sestry, ak by som viac ako 50 rokov cestoval po celom svete a zvestoval Slovo a potom by Nevesta nebola pripravená, čo potom? Posledná zvesť bola skutočne daná na to, aby sme hľadeli ako do zrkadla: Môžem takto pred Tebou obstať? Môžem byť takto vytrhnutý? Nie je viac nič odsudzujúceho v tých, ktorí sú v Ježišovi Kristovi [Rm 8:1]? Som v Ježišovi Kristovi? [Jn 14:20, 15:4-7, 17:23, 1J 5:20] Boli sme skrze jedného Ducha vkrstení do jedného tela [1Kor 12:13]? Mohlo už nastať všetko, čo Boh zaslúbil? Bratia a sestry, prosím, verte z celého srdca všetkému, čo stojí napísané.

Poznačil som si, že keď sme docestovali do Guadeloupe, tak tam bola skupina asi 20 osôb, a keď sme vyšli von z letiskovej budovy, zjavila sa pramocná dúha od jedného konca oblohy až na druhý a ja som všetkých zavolať naspäť a spoločne sme Bohu Pánu ďakovali, že sme boli tak privítaní – skutočne priamo pred našimi očami sa objavila dúha. Dúhy sa objavujú stále znova, ale tam, priamo pri východe z budovy, hľa, dúha priamo pred nami a my sme od prvého okamihu vedeli, že Boh položil Svoju ruku na mesto a na krajinu a že Božia zvesť vykoná, k čomu ju poslal. Museli sme prirodzene hneď myslieť na Zjavenie 4:2:

„A hneď som bol v duchu. A hľa, trón stál na nebi, a na tróne ktosi sediaci. A ten, ktorý to sedel na tróne, bol na pohľad podobný kameňu jaspisu a sardisu, a dúha bola vôkol trónu, na pohľad podobná smaragdu.“

Jednoducho pramocné. Potom, čo zaznelo sedem zvestí siedmim anjelom Cirkvi, dosvedčil Pán, ktorý sedí na tróne, skrze dúhu zmluvy, že s nami uzavrel novú zmluvu, ako On sám povedal v Matúšovi 26:28: *„...toto je Moja tej novej zmluvy krv, ktorá*

sa vylieva za mnohých na odpustenie hriechov.“ Dúha skladá viditeľné svedectvo o tom, že nastalo uzatvorenie zmluvy. Kto chce, môže čítať v 1. Mojžišovej 9 o tom, ako Boh hovoril s Noachom a povedal mu:

„Toto bude znamením zmluvy ... Svoju dúhu dávam na oblaku, a bude znamením zmluvy medzi Mnou a medzi zemou ... ktorá je medzi mnou a medzi vami ako i medzi každou živou dušou v každom tele, a nebude viacej vôd na potopu, aby skazila každé telo.“

A potom prišla dúha. Boh dal viditeľnú záruku, že potopa viac nepríde, a dúha bola zárukou, že Boh uzavrel zmluvu a bude to tak, ako On povedal.

V Novom zákone je Pán, náš Boh ukázaný na tróne s dúhou nad Ním. A bratia a sestry, druhé miesto je v Zjavení 10:1. Keď Pán zostúpi ako Anjel zmluvy, ako prapôvodný vlastník a postaví Svoje nohy na zem a more, tak bude dúha taktiež viditeľná.

„A videl som iného Anjela silného, zostupujúceho z neba, odiateho oblakom, a na Jeho hlave bola dúha, a Jeho tvár bola ako slnce, a Jeho nohy ako ohnivé stĺpy.“

Náš Pán potom príde ako Anjel zmluvy. On uzavrel zmluvu s Izraelom, On uzavrel zmluvu s novozákonnou Cirkvou. V Jeremiášovi 31:33 oznámil:

„Lebo toto je zmluva, ktorú učiním s domom Izraelovým po tých dňoch, hovorí Hospodin...“

Keď sa čas naplnil, stalo sa to! V Jeremiášovi to bolo predpovedané a [v Novom zákone] potom novú zmluvu vo Svojej krvi učinil. Bratia a sestry, Boh je pravdivý a verný, všetko, čo patrí k uzatvorenej zmluve, všetky zaslúbenia, ktoré Boh dal, sú áno a amen! [2Kor 1:20] On stojí za Svojím Slovom [Iz 55:11]. Tu prichádza Pán ako anjel Zmluvy s otvorenou knihou vo Svojej ruke:

*„A vo Svojej ruke mal otvorenú knižku. A Svoju pravú nohu položil na more a ľavú na zem a skríkol veľikým hlasom, ako keď reve lev. A keď skríkol, prehovorilo sedem hromov svoje hlasy. A keď dohovorilo sedem hromov svoje hlasy, chcel som písať. Ale som počul hlas z neba, ktorý mi hovoril: **Zapečať to, čo hovorilo sedem hromov, a nepíš toho!**“*

Kto toto miesto Písma nerešpektuje, ten nie je zahrnutý v zmluve. Každý veriaci, aj ten brat, ktorého brat Branham často spomínal a ktorý rozširoval učenie, že sedem hromov sú mimoriadni muži, ktorí pozdvihnú svoj hlas, že z každého kontinentu príde jeden muž a zvyšok príde z USA... Taká hlúposť! Ale pretože ho brat Branham niekoľkokrát spomenul, tak získal autoritu a ľudia ho počúvali. Nie a ešte raz nie! Ak tu stojí napísané: „...**a nepíš toho!**“ tak ten, kto má aspoň trochu rešpektu pred Bohom a Božím Slovom, bude tomu veriť a podľa toho konať. Preto sme jednoducho vďační.

Možno musí byť aj to povedané, bratia a sestry, pretože existuje toľko rôznych smerov: Boh sa skutočne o všetko postaral, aj čo sa týka siedmich hromov. Aký milostivý bol Boh, že 26. 3. 1963 pri kázaní poslednej pečate brat Branham päsťou udieral do pultu a poukázal na to premocné prežitie z 28. 2. a povedal, že tých sedem hromov bolo takých mocných, že sa otriaslo celé okolie a kamene sa valili dolu kopcom a špičky stromov boli zrezané víchricou, ktorá hromy doprevádzala. Tak je to predsa dobre, ja predsa viem, čo tým myslel, totiž to pramocné prežitie, ktoré mal, keď tam prišiel na príkaz Pánov. A to musím predsa tiež povedať: Bol som predsa s bratom Branhamom ešte v decembri 1962. Boh je mojím svedkom. Brat Branham ma požiadal, aby som namiesto neho kázal v Los Angeles. On mi osobne povedal: „Nemôžem ísť do Los Angeles, musím sa zbalíť a začiatkom januára sa s rodinou presťahovať do Tucsonu.“ Ja, Ewald Frank, som to počul a osobne som prežil, čo sa dialo, pretože šesť mesiacov predtým videl brat Branham videnie, v ktorom mu bolo oznámené, že keď bude jeho plot ležať na trávniku a bude sa rozširovať cesta, tak sa má vrátiť do Tucsonu. Tieto oči videli jeho plot na trávniku. Tieto oči videli buldozéry chodiť hore-dolu po ulici. Tak o tom brat Branham vo svojich kázaniach niekoľkokrát hovoril. Preto ma prosil, aby som namiesto neho letel do Los Angeles. Ja som nikdy predtým v Los Angeles nebol a Boh daroval milosť, že som tam pred niekoľkými stovkami mohol hovoriť v Cliffon's Cafeteria. Hovorím to len preto, aby ste vedeli, že som sa naraz neobjavil s niečím falošným, ale že som smel službu brata Branhama za jeho života sledovať a 10 rokov som vedel, o čo sa jedná, a z milosti som

vlastnými očami jednotlivé prežitia videl alebo počul. Preto viem, že keď brat Branham hovoril o tomto pramocnom zjavení z 28. 2. 1963, tak dostal pokyn, aby sa vrátil do Jeffersonville, aby kázal o siedmich pečatiach. On povedal: „V siedmich hromoch je zjavenie siedmich pečatí, je v nich viera k vytrhnutiu a všetko je s tým spojené.“ A to predsa vieme. Sedem hromov sa tam zjavilo a brat Branham dokonca hovorí, že bol vzatý do oblaku a videl sedem anjelov vo forme pyramídy a povedal: „Siedmy anjel v tejto pyramíde ku mne hovoril a povedal: ‘Vráť sa späť do Jeffersonville, pretože má byť otvorených sedem pečatí.’“ Prečo to hovorím? Kvôli bratom, skrze ktorých vzniklo nich mnoho núdze, ktorí nerešpektujú Slovo, ktorí výroky brata Branhama zle pochopili a nevedia, o čom hovoria, preto musí byť o tom tu i tam niečo povedané.

To, čo stojí napísané tu v Zjavení 10, sa stane tak, ako to tu stojí napísané. A tam brat Branham skutočne hovorí: „Tu prichádza Pán ako Anjel zmluvy k Izraelu – Cirkev je vzatá.“ Veľmi zreteľné! Stačí čítať, čo prorok povedal! Nečítať len jedno miesto a to opakovať, ale všetky miesta, ktoré k tomu patria.

Bratia a sestry, vráťme sa však späť ku nášmu zvestovaniu. Tu i tam tieto veci musia byť spomenuté, ale dnes sa jedná skutočne o to, aby každý z nás, aj všetci noví, všetci mladiství, všetci posvätili svoje životy Bohu, prežili svoje osobné obrátenie, svoje obnovenie, svoje znovuzrodenie a aby sme mali spasné prežitia. Nestačí o vytrhnutí a zvesti hovoriť, jedine že by sme boli pripravení mať na vytrhnutí účasť. Preto sa predsa tieto zhromaždenia konajú: V prvom rade, aby bolo rešpektované Slovo. Kto Slovo nerešpektuje, ku tomu Boh vôbec nemôže hovoriť. Čo napísal Izaiáš?

„Počujte Slovo Hospodinovo vy, ktorí sa trasiete pred Jeho Slovom...“ [Iz 66:5]

Skrze Slovo povstalo všetko, čo povstalo [Kol 1:17, Žd 11:3], a na začiatku bolo Slovo [Jn 1:1]. Preto bratia a sestry, sme zo srdca vďační, že môžeme mať účasť a jasné porozumenie biblickému proroctvu v našom čase. Hovorím ešte raz: Ak by Boh neposlal posla, tak by sme nemali žiadnu zvesť, ktorú by sme mohli ľudu prinášať. Boh sa skutočne o všetko postaral. Predstavte si: Ak myslíme na to, že celý svet môže spolu s nami vidieť, počuť

a prežívať... čo viac ešte Boh mohol urobiť? Hovoríme stále znova: Aj Matúš 24:14 sa naplnil. Slovo o Božom kráľovstve je na svedectvo kázané všetkým národom a potom príde koniec.

Veľmi sa ma dotklo, keď som v poslednej kapitole Zjavenia čítal, že Pán sám povedal: „*Áno, prídem skoro!*“ [v. 20]

Peter písal o návrate, Jakub písal, Ján písal, ale potom hovorí Pán sám: „*Áno, prídem skoro a Moja odplata so Mnou.*“ [v. 12]

Ako sme čítali z listu Židom 12, zostaňme verní a vytrvalí, či už sme opovrhovaní, či zaznávaní, či ohováraní – koniec bude korunovaný [2Tm 4:8, Jk 1:12, Zj 2:10]. „*Kto zotrúva do konca, bude spasený.*“ [Mt 10:22]

Preto musíme všetkým povedať, že Boh má len jednu Cirkev, len jednu Nevestu a že všetci tí, ktorí teraz skutočne veria, sa postavia na stranu Slova, prijmú ho tak, ako stojí napísané. Či už božstvo, krst, večeru Pánovu – všetko Boh zjavil, ako to bolo na začiatku, a priniesol späť do Cirkvi.

Brat Branham predsa nemal len prorocké Slovo, on hovoril aj učiteľsky – o božstve, o večeri Pánovej, o vyvolení – Boh ho použil k tomu, aby hovoril o všetkých týchto základných biblických témach, aby bola Cirkev oddelená a skutočne privedená k prapôvodnému základu. K tomu ešte Slovo z listu Efežanom, ku ktorému sa veľmi dobre hodí Slovo zo Zjavenia 10. Tu Pavol skutočne vyložil, o čo sa jedná – Efežanom 1:4 [podľa nem. prekladu]:

„Tak, ako si nás v Ňom vyvolil pred založením sveta, aby sme boli svätí a bezvadní pred Ním, a predurčil nás v láske k synovstvu skrze Ježiša Krista cieľom Neho podľa ľúbosti Svojej vôle.“

To je vyvolenie! Vyvolenie zahŕňa dokonalé vykúpenie, dokonalé oslobodenie a že je naša vôľa vložená do vôle Božej.

Môžeme čítať aj verš 3 [podľa nem. prekladu]:

„Požehnaný Boh a Otec nášho Pána Ježiša Krista, ktorý nás v Kristovi požehnal každým duchovným požehnaním, ktoré je v ponebeských oblastiach...“

Čo na to hovoríte? Nie že požehná až v budúcnosti, ale už požehnal! V Ježišovi Kristovi, našom Pánovi nie je len spása, ale aj každé požehnanie, ktoré Boh spaseným zasľúbil, sa

stalo v Spasiteľovi Božou realitou a my si ich smieme skutočne nárokovať tak, ako to tu stojí napísané:

„...každým duchovným požehnaním, ktoré je v ponebeských oblastiach...“

Prosím, bratia a sestry, prijmite to. Prijmite to. Doteraz sme sa stále znova modlili, ja tiež: „Pane požehnaj, Pane požehnaj...“ a tak je to správne. Modlime sa i naďalej: „Pane požehnaj...“, ale stále znovu aj dosvedčme: „Milovaný Pane, v zásade vzaté, si nám už požehnal všetkými požehnaniami, o ktoré prosíme – už sme ich od Boha dostali. Už sme ich od Boha obdržali!“ To je plné evanjelium a plná spása. Takže, prosím, bratia a sestry, oddnes to budeme robiť taktó: Ak Boha prosíme, aby požehnal, tak na koniec povedzme: „Milovaný Pane, verím, že si to požehnanie, o ktoré prosím, už dal.“ Totiž, že veríme, že sme to už obdržali, a potom nám do bude dané! Veriť, že sme to už obdržali. Nie, že to ešte len obdržíme – viera, že sme to už obdržali, a potom nám to bude dané. A komu je také vzácne Slovo adresované? Vyvoleným. Čítajme oba verše 3 a 4 ešte raz:

„Požehnaný Boh a Otec nášho Pána Ježiša Krista, ktorý nás v Kristovi požehnal každým duchovným požehnaním, ktoré je v ponebeských oblastiach...“

Plná spása, plná milosť. Všetko, čo nám Boh mohol darovať, to nám v Ježišovi Kristovi, našom Spasiteľovi daroval. A potom potvrdenie vo verši 4:

„...tak, ako si nás v Ňom vyvolil už pred založením sveta, aby sme boli svätí a bezvadní pred Ním...“

A z milosti pred Ním budeme – bez poškvrný a vrásky, obmytí v krvi Baránka, posvätení v Božom Slove, vedení Svätým Duchom. A potom ešte od verša 5:

„...predurčil nás v láske k synovstvu skrze Ježiša Krista cieľom Neho podľa ľúbosti Svojej vôle...“

Predurčení za synov a dcéry v moci dokonaného vykúpenia, ktoré sa stalo na kríži Golgoty. Odpustenie, zmierenie, milosť a spása – to je vskutku plné evanjelium. Mohli by sme Ho začať chváliť a ďakovať Mu. Nehľadme viac na nás a na to, čo nás obklopuje, ako sme čítali v liste Židom 12, nepočúvajme, čo ľudia

hovorí, ale sa postavme na stranu Božiu, čítajme ten text ešte raz a vyznajme: „Pane, tomu verím! Tak, ako si to Ty určil, tak sa to s nami stalo.“ Ešte raz verše 5 a 6:

„...predurčil nás...“ Nie „predurčí“, ale „predurčil nás v láske...“

„Lebo tak miloval Boh svet...“ [Jn 3:16]

„...predurčil nás v láske k synovstvu skrze Ježiša Krista cieľom Neho podľa ľúbosti Svojej vôle...“

Chválený a velebený buď náš Boh na všetky veky! Verš 6 a 7:

„...na chválu slávy Svojej milosti, ktorou nás omilostil v tom Milovanom...“

Nie tvoja ani moja zásluha, ale Božia milosť!“

„...na chválu slávy Svojej milosti, ktorou nás omilostil v tom Milovanom...“

„Zmilujem sa, nad kým sa zmilujem a zľutujem sa, nad kým sa zľutujem.“ [Rm 9:15, 2M 33:19]

A ešte vo verši 7:

„...v ktorom máme vykúpenie skrze Jeho krv, odpustenie hriechov podľa bohatstva Jeho milosti...“

Ešte žijeme v čase milosti, ešte smieme zvestovať odpustenie, ešte smieme všetko povedať tak, ako to bolo prikázané v misijnom príkaze – „a musí byť kázané v Jeho mene pokánie a odpustenie hriechov medzi všetkými národmi...“ Lukáš 24:47 patrí k príkazu poslania vyslovenému naším Pánom, aby sa všetkým národom a jazykom zvestovalo odpustenie.

Bratia a sestry, ak zhrnieme všetko, čo tu je v niekoľkých veršoch oznámené, tak je to jednoducho pramocné. Boh sa o všetko postaral, On Novú zmluvu zaslúbil, On s nami Novú zmluvu uzavrel, On pre ľud Novej zmluvy preliat krv Novej zmluvy. Tak iste, ako spočinulo Božie zaľúbenie na Božom Synovi, tak iste spočíva Božie zaľúbenie na všetkých Božích synoch a dcérach. Z milosti nám Boh daroval odpustenie, oslobodenie a plnú spásu. Vo verši 7:

„...v ktorom máme vykúpenie skrze Jeho krv, odpustenie hriechov podľa bohatstva Jeho milosti...“

Je vždy krásne, keď je vystihnutá podstata. Nielen všeobecne veriť, ale veriť, že za nás bola preliata krv Novej zmluvy, čo platí pre všetkých, ktorí s Bohom uzavreli zmluvu, ako sme tu už raz čítali zo Žalmu 50:5:

„Zhromaždite mi Mojich svätých, ktorí učinili so Mnou zmluvu pri obeti.“

Boh s nami uzavrel zmluvu a ty smieš teraz povedať svoje „Áno!“ k zmluve, ktorú Boh uzavrel, k milosti, ktorú tebe a mne preukázal, k vyvoleniu pred založením sveta! Bratia a sestry, dnes by sme mali zo srdca Bohu ďakovať za všetko, čo sme tu v týchto niekoľkých veršoch čítali. Prosím, prijmite to vo viere! Prijmi to! To nám Boh chcel dnes povedať a to sme zvestovali a s nami všetkými sa to stane tak iste, ako iste my veríme!

Bratia a sestry, aj to nech je na záver povedané: Ak by sme nemohli veriť tomu, čo Boh pre tento čas zaslúbil... tak čo potom? Ale dôkaz toho, že sme pred Bohom skutočne našli milosť, spočíva v tom, že zo srdca veríme v Božie zaslúbenia pre tento čas a aj Božiemu povereniu, ktoré dal Boh Pán bratovi Branhamovi:

„Tak, ako bol Ján Krstiteľ poslaný pred prvým príchodom Krista...“ To je zaslúbenie! A toto zaslúbenie stojí v Malachiášovi, a preto mu veríme, a toto zaslúbenie Pán v Novom zákone v Matúšovi 17:11 a Markovi 9:12 potvrdil. Je to Božie zaslúbenie, ktorému veríme. A prečo mu veríme? Pretože sme boli pred založením sveta predurčení za Božích synov a dcéry!

Prečo veríme, ako hovorí Písmo? Pretože nás našla Božia milosť a z milosti sme smeli prijať odpustenie a zmierenie.

Dnes musí v nás všetkých stúpať chvála! Skutočne stúpať nahor.

A kto neverí zaslúbeniu z Malachiáša, že Boh pošle proroka predtým, ako príde deň Pánov... ako je to s tými, ktorí tomu vôbec neveria, ktorí o tom nechcú počuť? Oni tak dokazujú, že nie sú vyvolení a majú len náboženstvo a patria k nejakej cirkvi, ale nepatria k Cirkvi prvorodených, ktorá pozostáva zo synov a dcér Božích, z ľudí, ktorí boli znovuzrodení ku živej nádeji. Tak to predsa náš Pán povedal:

„Čo sa narodilo z tela, je telo, a čo sa narodilo z Ducha, je Duch.“ [Jn 3:6]

Preto nám predsa Pán daroval milosť byť znovuzrodení skrze Slovo a Ducha. Ešte raz verše 8 a 9 v liste Efežanom 1 [podľa nem. prekladu]:

„...ktorú sme dostali v prekypujúcej plnosti v každej múdrosti a rozumnosti...“

Všetko, o čom sme predtým čítali, sme na základe toho, čo sme čítali teraz, dostali v prekypujúcej plnosti. Aká milosť! Čítajme to ešte raz, verš 8:

„...ktorú sme dostali v prekypujúcej plnosti v každej múdrosti a rozumnosti...“

Nielenže nám to bolo zasľúbené, ale „dostali sme to!“ „...ako by nám s Ním potom i všetkého nedaroval!?“ [Rm 8:32]

Na záver ešte oba verše, ktoré k tomu patria – 9 a 10:

„...oznámiac nám tajomstvo Svojej vôle podľa Svojej rady, ktorej vykonanie si predsavzal, akonáhle čas príde k plnosti Ním určeného vývoja: On chcel v Kristovi ako Hlave, zjednotiť dohromady všetko – to, čo je na nebesiach, i to, čo je na zemi...“

To je plná spása, plné evanjelium, vyvolenie, predurčenie, to je milosť, na ktorej nám Boh dal účasť. Prijmime to a ďakujeme dnes za to Pánu.

Ešte raz všetkým, ktorí ešte neprežili obrátenie, ktorí svoje životy ešte neposvätili Pánu, ktorým ešte netiekli slzy nad tým, čo vo svojom živote učinili, ktorí nečinili pokánie... pretože tak stojí napísané:

„...a musí byť kázané v Jeho mene pokánie a odpustenie hriechov medzi všetkými národmi...“ [Lk 24:47]

Kto prichádza k Pánu a chcel by prijať odpustenie, ten Ho musí o to prosieť, ten musí vedieť, čo mu má byť odpustené. Ó, ako hlboko by sme mohli vojsť do tejto témy! Svätý Duch ako prvé usvedčuje o hriechu, že ľudia neveria [Jn 16:7-9]. Bratia a sestry, zo srdca verme každému Slovu! Čítajte doma ešte raz všetky tieto verše a prijmite ich vo viere pre seba a povedzte: „Milovaný Pane, ja nehľadím na seba ani na okolnosti, hľadím na to, čo stojí

napísané. Ty si nám v deň milosti pomohol [Iz 49:8, 2Kor 6:2], daroval milosť, my sme prijali a uchopili vyvolenie, odpustenie a všetko, čo si nám v tomto čase z milosti daroval – nielen zaslúbil, ale «už dal». « Stačí nášmu Spasiteľovi ďakovať a nášmu Bohu vzdávať česť. Amen.

Povstaňme a spoločne spievajme chórus *Taký, aký som*.

Taký, aký som, tak to musí byť, nie moja sila, len Ty sám.

Tvoja krv ma obmýva od hriechu do čista,

Ó, Boží Baránok, idem, idem...

Ešte raz:

Taký, aký som, tak to musí byť, nie moja sila, len Ty sám.

Tvoja krv ma obmýva od hriechu do čista,

Ó, Boží Baránok, idem, idem...

Bratia a sestry, ak všetci zo srdca veríte tomu, čo tu stojí napísané, že nás pred založením sveta vyvolil, povedzte jednoducho zo srdca Amen. Amen! Tak to ostáva a Božie rozhodnutia sú na večnosť, ony nemôžu byť odvolané. Ako sme čítali: „...predurčil nás... podľa ľúbosti Svojej vôle...“ Povedzte Amen! Amen. „...predurčil nás... podľa ľúbosti Svojej vôle...“ a potom: „...ako by nám s Ním potom i všetkého nedaroval!“ [Rm 8:32] Amen! Všetko, čo Boh zaslúbil. A potom vo verši 9:

„...a oznámil nám tajomstvo Svojej vôle...“

Chválený a velebený buď náš Pán.

V čase, keď máme naše hlavy sklonené a hľadáme a nachádzame v modlitbe spojenie s Pánom, chceme spoločne ďakovať. Ako prvé však otázka: Koľkí by chceli svoje životy posvätiť Pánovi? Zo srdca prijať vyvolenie, predurčenie a milosť? Aby sa Slovo nevrátilo späť prázdne, ale dnes v nás všetkých vykonalo, k čomu bolo poslané – žeby bola z nás vzatá každá pochybnosť a my sme odtiaľto smeli ísť domov s istotou viery a vedeli: „Milovaný Pane, Ty si ma pred založením sveta vyvolil!“ Nehľadte na seba, ani na okolnosti, ani na iných, hľadte na Pána, na nášho Boha, ktorý zaslúbenie dal a uzavrel s nami Novú zmluvu. A ako sme čítali – po Zjavení 3, po poslednom liste zboru v Laodicei, je Pán na tróne a dúha obklopuje trón, aby potvrdil: „To, čo som Cirkvi povedal, to

dodržím!“ Boh s nami uzavrel zmluvu a my sme k tejto zmluve povedať „Áno!“

Kým zotrváme v tichej modlitbe, dovoľte mi spýtať sa: Máme tu takých, ktorí by chceli svoj život posvätiť Pánu? Zdvihnite ruky. Sú tu takí. Boh požehnaj, všade sú ruky pozdvižené. Máme v našom strede takých, ktorí sú ešte trápení nejakou vášňou? Či už je to fajčenie, pitie, alebo čokoľvek iné a nemôžete sami o tom rozhodovať, niečo iné nad vami vládne a vy by ste chceli byť slobodní. Pozdvihnite ruky. Ó, ruky idú nahor, ruky idú nahor. Vďaka buď Pánu, pretože tak to stojí napísané v Lukášovi 4:18.

„Duch Pánov je nado Mnou ... a preto ma pomazal ... vyhlásiť zajatcom prepustenie ...“

Sloboda skrze preliatu krv na kríži Golgoty! Prijmite odpustenie a oslobodenie. Máme v našom strede potrebu uzdravenia? Máme množstvo modlitebných prianí z celého sveta. Bratia a sestry, to, čo sme čítali je Božia realita. V Ježišovi Kristovi, našom Pánovi nám všetko daroval. On bol ranený pre naše prestúpenia, mučený a bitý kvôli našim chorobám, trest bol položený na Neho, aby sme my mali pokoj a skrze Jeho rany sme boli uzdravení [Iz 53]. Koľkí majú modlitebné priania za seba alebo iných? Boh požehnaj. Boh požehnaj.

Pane, všemohúci Bože, aké drahé je Tvoje Slovo. Ako nádherné si ho zjavil a zapísal nám ho do srdca! Všetky Božie zaslúbenia sa stali skrze Ježiša Krista, nášho Pána realitou, patria nám – záchrana duše, oslobodenie ducha i uzdravenie tela. Milovaný Pane, veríme z celého srdca a Ty potvrdzuješ Svoje Slovo v našom strede a po celom svete vo všetkých národoch, jazykoch a národnostiach. Požehnaj našich bratov vo všetkých krajinách. Ó, Bože, Ty voláš tých Svojich von. Chvála, vďaka a česť buď Tebe, všemohúcemu Bohu od večnosti po večnosť. Vďaka Ti za poslanie proroka, vďaka Ti za zjavenie Tvojho Slova a Tvojej vôle a za to, že nás Svätý Duch vedie do každej pravdy. Milovaný Pane, Tebe samému patrí česť a chvála na všetky veky. Halelujah! Halelujah! Česť buď nášmu Bohu. Česť buď nášmu Bohu. Halelujah!

Božia prítomnosť je v tejto miestnosti. Pán stojí za Svojím Slovom. Kde sú dvaja alebo traja zhromaždení... už to stačí, aby

bol v našom strede [Mt 18:20]. Bratia a sestry, ďakujeme spoločne Pánovi, dnes chceme pozdvihnúť svoje hlasy. Nemusí to byť úplne hlasné, ale skutočne všetci chceme povedať: Veľký Bože, to, čo sme čítali v liste Efežanom 1, prijímame, tomu veríme, to nám patrí! Prijmite a uchopte to zo srdca vo viere. Pýtam sa vás: Hovorí s nami Boh, aby sme prešli pomimo toho, alebo aby sme to prijali a aby sme sa Mu skutočne zo srdca poďakovali? Môžete všetci veriť tomu, že to, čo sme čítali, je Božia realita v tvojom a mojom živote? Že Boh všetku vinu odčinil a všetko priviedol späť do správneho stavu. Spievajme ešte raz *Ty si hoden*.

Ty si hoden. Ty si hoden, Pane.

Prijaj chválu, česť a slávu, klaňaj sa Ti večne.

Ty si hoden, Pane.

Glory, Glory, Halelujah

Glory, Glory, Halelujah

Glory, Glory, Halelujah

Tvoja pravda kráča vpred!

Bratia a sestry, Spasiteľ nebol len hoden vziať knihu a otvoriť pečate, ON je hoden prijatť všetku chválu, všetku česť a všetko klaňanie, lebo tak to čítame v Zjavení 4 a 5, kde zaznela otázka: „*Kto je hoden...*“ A Baránok, ktorý sa nechal zabiť, Baránok, ktorý preliat Božiu krv, v ktorej bol Boží život, Baránok, ktorý nás vykúpil, bol jediný hoden vziať knihu a otvoriť pečate. Dnes Boh činí nás hodných priniesť Pánu hodnú vďaku, pretože sme prijali aj to, čo nám bolo z milosti skrze otvorenie pečatí darované. Náš Boh je verný! On sa v našom čase pramocným spôsobom zjavil a my sme vďační, že poslednú zvesť smieme niesť až do končín sveta. Jemu, tomu jedinému Bohu buď prinesená česť a chvála na celú večnosť. Halelujah! Amen.